

31 Οκτωβρίου, 1991

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/σής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ ΛΕΜΕΣΟΥ (ΕΑΛ) ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 751/90).

5 *Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Εξουσία — Σκοπός της Αρχής δεν είναι ο αναθεωρητικός έλεγχος της απόφασης της Αρχής Αδειών — Υπέχει πρωτογενή ευθύνη στην προαγωγή των σκοπών του Νόμου — Η μη αναφορά σε λόγους που στήριξαν την απόφαση της Αρχής Αδειών δεν συνιστά πλάνη — Εφόσον όλα τα στοιχεία ήταν ενώπιόν της, τεκμαίρεται η διεξαγωγή δέουσας έρευνας.*

10 *Οι αιτητές στράφηκαν κατά της νομιμότητας της επίδικης απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία ακυρώθηκε απορριπτική απόφαση της Αρχής Αδειών και χορηγήθηκε άδεια εκτέλεσης μεταφορών επί συμβάσει στην αστική περιοχή Λεμεσού στα λεωφορεία των ενδιαφερομένων μερών.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 *(1) Η μη αναφορά, στην απόφαση της Αρχής ως λόγου απόρριψης των αιτήσεων των ενδιαφερομένων μερών στην ικανοποιητική εξυπηρέτηση των αναγκών της αστικής περιοχής Λεμεσού, δεν συνιστά πλάνη γιατί τα πρακτικά της απόφασης της Αρχής Αδειών καθώς και όλα τα στοιχεία που συνέθεταν την απόφαση, ήταν ενώπιον της Αρχής. Σκοπός της λειτουργίας της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών δεν είναι ο αναθεωρητικός έλεγχος της απόφασης της Αρχής Αδειών αλλά η πρωτογενής ευθύνη στην προαγωγή των σκοπών του Νόμου. Από τα πρακτικά της Αρχής φαίνεται ότι και*
20 *η ίδια εξέτασε το βαθμό στον οποίο εξυπηρετούνται οι ανάγκες της*
25 *αστικής περιοχής Λεμεσού.*

(2) Όσον αφορά στο δεύτερο ισχυρισμό των αιτητών ότι παράνομα υποβλήθηκαν τα συμβόλαια σε μεταγενέστερο στάδιο και όχι κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης, ο νόμος, και συγκεκριμένα το άρθρο 13(2) δεν εναποθέτει οποιαδήποτε υποχρέωση προσκόμι-

σης της σύμβασης κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης. Επομένως δεν υπήρξε οποιαδήποτε παράβαση της νομοθεσίας.

(3) Ο ισχυρισμός περί μη διεξαγωγής έρευνας αναφορικά με όλα τα κριτήρια του Άρθρου 13, δεν με βρίσκει σύμφωνο. Η Αρχή είχε ενώπιόν της όλα τα αναγκαία συναφή στοιχεία, τους φακέλους και το υλικό που η ίδια η Αρχή Αδειών είχε ενώπιόν της κατά τη λήψη της αρνητικής της απόφασης. Από το σχετικό πρακτικό της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών προκύπτει αβίαστα ότι εξετάστηκαν όλα τα κριτήρια του άρθρου 13(4)(α)(β) και (δ), δηλαδή η αναγκαιότητα της προτιθέμενης διαδρομής και η έκταση της εξυπηρέτησης των αναγκών της αστικής τροχαίας περιοχής Λεμεσού από τους ήδη αδειούχους.

(4) Οι αποφάσεις των διοικητικών οργάνων πρέπει να περιέχουν επαρκή και σαφή αιτιολογία ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. Στην προκείμενη περίπτωση, η απόφαση της Αρχής, όπως φαίνεται στην απόφαση και συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, είναι σαφής και πλήρης.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563· 20

Rallis v. Greek Communal Chamber, 5 R.S.C.C. 11·

Panycyprian Federation of Labour (PEO) v. Board of Cinematograph Films Censors and Another (1965) 3 C.L.R. 27·

Θρασιβούλου ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3338.

Προσφυγή. 25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών με την οποία ακυρώθηκε απορριπτική απόφαση της Αρχής Αδειών και χορηγήθηκε άδεια εκτέλεσης μεταφορών επί συμβάσει στην αστική περιοχή Λεμεσού στα λεωφορεία των ενδιαφερομένων μερών.

Ν. Παπαευσταθίου, για τους αιτητές.

Γ. Κυριακίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας για την καθ' ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η ακύρωση της απόφασης της καθ' ης η αίτηση Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "η Αρχή") με την οποία ακυρώθηκε απορριπτική απόφαση της Αρχής Αδειών και χορηγήθηκε άδεια εκτέλεσης μεταφορών επί συμβάσει στην αστική περιοχή Λεμεσού στα λεωφορεία με αρ. εγγραφής CY 066 (ιδιοκτησίας Σωτήρη Καναρίνη), EP 660 (ιδιοκτησίας Ιάκωβου Παναγή), BY 10 462 (ιδιοκτησίας Πάμπου Παπαχαλαάμπους, GD 265 (ιδιοκτησίας Αλέκου Χρυσάνθου) και FB 681 (ιδιοκτησίας Παναγιώτη Χριστοφόρου).

Τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν το Φεβρουάριο του 1989 στην Αρχή Αδειών αιτήσεις για χορήγηση αδειών οδικής χρήσης για μεταφορά των μαθητών του St. Mary's School στη Λεμεσό.

Η Αρχή Αδειών, στη συνεδρία της ημερομηνίας 25.2.89, εξέτασε τις πιο πάνω αιτήσεις και διαπίστωσε ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν σύμβαση με το St. Mary's School για τη μεταφορά των μαθητών που έληγε στις 20 30.6.89. Επιπλέον, είχαν καταχωρηθεί ενστάσεις στη χορήγηση άδειας από την Εταιρεία Αστικών Λεωφορειών (ΕΑΛ) Λεμεσού Λτδ.

Στις 28.6.89 η Αρχή Αδειών άκουσε τόσο τα ενδιαφερό-
25 μενα μέρη όσο και τους ενιστάμενους. Από το σχετικό πρακτικό προκύπτει ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν άδεια επί συμβάσει να μεταφέρουν τους μαθητές του St. Mary's School εδώ και πολλά χρόνια και ζητούσαν να ανανεωθεί αυτό τους το "δικαίωμα" εφόσον η διαδρομή τους
30 είναι καθορισμένη και δεν παρεμβάλλεται με τις διαδρομές των αστικών λεωφορειών.

Σε αντιπαράθεση, οι ενιστάμενοι (αιτήτρια εταιρεία στην παρούσα προσφυγή) τόνισαν ότι η μεταφορά στην αστική τροχαία περιοχή Λεμεσού ανήκει αποκλειστικά
35 στην εταιρεία τους.

Στις 7.8.89 πραγματοποιήθηκε στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών Λεμεσού συνεδρία μεταξύ των οργανώσεων, του Τμήματος και της ΕΑΛ και αποφάσισαν να εισηγηθούν όπως η εξυπηρέτηση της Σχολής αναληφθεί εξ' ολοκλήρου από την εταιρεία ΕΑΛ Λεμεσού Λτδ και όπως η εταιρεία εργοδοτήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδιοκτήτες λεωφορείων. Τα ενδιαφερόμενα μέρη απέρριψαν τις προτάσεις αυτές. 5

Στη συνέχεια, η Αρχή Αδειών στη συνεδρία της ημερομηνίας 23.9.89 αποφάσισε να απορρίψει τις αιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών Παπαχαράλαμπος, Καναρίνη και Χρυσάνθου και να εγκρίνει με όρους τις αιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών Παναγή και Χριστοφόρου. 10

Σαν αποτέλεσμα της πιο πάνω απόφασης, τα ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν ιεραρχική προσφυγή στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών (η Αρχή) σύμφωνα με τον περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμο, Ν. 9/82 (όπως τροποποιήθηκε με τον Ν. 84/84). 15

Στις 6.6.90 η Αρχή άκουσε τόσο την αιτήτρια εταιρεία όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη. Από το πρακτικό προκύπτει ότι ένας από τους ισχυρισμούς πλείστον από τα ενδιαφερόμενα μέρη ήτο ότι μετέφεραν παιδιά από τα συγκεκριμένα γύρω χωριά ηλικίας από 4 - 18 χρόνων για πάρα πολλά χρόνια και δεν ήτο ασφαλές, ιδιαίτερα για τα μικρότερα παιδιά, να αναγκαστούν να αλλάσουν δύο λεωφορεία εάν τελικά δε δοθεί η άδεια σ' αυτούς. Όλα δε τα ενδιαφερόμενα μέρη επανέλαβαν ότι με κανένα τρόπο δεν επεμβαίνουν στις διαδρομές της ΕΑΛ στην αστική περιοχή Λεμεσού, ούτε μαζεύουν επιβάτες από τις διάφορες στάσεις λεωφορείων. Η πορεία τους στα αστικά όρια Λεμεσού είναι αυστηρά καθορισμένη. Στη συνέχεια, η Αρχή έδωσε την ευκαιρία σε όλους το επιθυμούν να υποβάλουν οποιαδήποτε γραπτά στοιχεία μέσα σε 30 μέρες. Τα ενδιαφερόμενα μέρη παρουσίασαν συμβάσεις με τη σχολή St. Mary's για το έτος 1990-91, όπου καθορίζεται και το συγκεκριμένο τους δρομολόγιο. 20
25
30
35

Η Αρχή, στη συνεδρία της ημερομηνίας 16.7.90, ακύ-

ρωσε την απόφαση της Αρχής Αδειών και χορήγησε τις αιτούμενες άδειες. Παραθέτω απόσπασμα από το σχετικό πρακτικό της Αρχής:

".....

- 5 Οι προσφεύγοντες προσβάλλουν απόφαση της Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε αίτησή των για την χορήγηση σε αυτούς άδειας μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει δυνάμει του άρθρου 13 του Νόμου για την εξυπηρέτηση των μαθητών του πιο πάνω σχολείου με
- 10 το δικαιολογητικό ότι κατά την ημερομηνία της απόφασης της Αρχής Αδειών δεν υπήρχε ενώπιον της από τους προσφεύγοντες σύμβαση μεταφοράς που να ευρίσκειται σε ισχύ. Αυτό που συνέβη είναι ότι οι προσφεύγοντες είχαν παρουσιάσει σύμβαση η οποία έληγε κατά
- 15 το τέλος της σχολικής περιόδου 1989 και η εξέταση των υποθέσεών τους, άρχισε μεν ενόσω ίσχυε η σύμβαση αλλά κατά την ημερομηνία που πάρηκε η επίδικη απόφαση της Αρχής Αδειών δηλαδή στις 23.9.89 η σύμβαση είχε λήξει.

20 .....

Μετά την αποπεράτωση της ακρόασης των υποθέσεων, οι προσφεύγοντες παρουσίασαν συμβάσεις που καλύπτουν την περίοδο 1989-90 και 1990-91.

.....

- 25 Από το σύνολο των στοιχείων που έχουμε ενώπιόν μας κρίνουμε ότι οι προσφεύγοντες πληρούν τα κριτήρια του άρθρου 13 του Νόμου για την χορήγηση σε αυτούς των αιτούμενων αδειών εκτέλεσης μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει και γι' αυτό αποδεχόμαστε τις
- 30 προσφυγές, ακυρώνουμε τις αποφάσεις της Αρχής Αδειών και χορηγούμε στους προσφεύγοντες τις αιτούμενες άδειες μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει."

Η πιο πάνω απόφαση κοινοποιήθηκε στα ενδιαφερόμε-

να μέρη με επιστολές ημερομηνίας 10 και 11.8.90.

Οι κυριότεροι νομικοί λόγοι στους οποίους εδράζεται η προσφυγή και για τους οποίους επιζητείται η παρέμβαση και ο ακυρωτικός έλεγχος του δικαστηρίου είναι οι ακόλουθοι:

5

(i) Πλάνη περί τα πράγματα και το νόμο.

(ii) Έλλειψη επαρκούς έρευνας.

(iii) Έλλειψη αιτιολογίας.

Ειδικότερα, είναι θέση του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι η Αρχή πεπλανημένα θεώρησε ότι ο μόνος λόγος απόρριψης των αιτήσεων των ενδιαφερομένων μερών από την Αρχή Αδειών ήτο η μη ύπαρξη ενώπιόν τους ισχύουσας σύμβασης μεταφοράς και εξέτασε μόνο το λόγο αυτό. Άλλος λόγος για τον οποίο δε χορηγήθηκαν οι αιτούμενες άδειες, συνεχίζει η εισήγηση, είναι το γεγονός ότι οι ανάγκες της αστικής τροχαίας περιοχής Λεμεσού εξυπηρετούντο ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αστικά λεωφορεία. Συνεπώς, λανθασμένα η Αρχή περιορίστηκε στη μη ύπαρξη συμβάσεων. Αυτό συνιστά πλάνη περί τα πράγματα εφόσον δεν έλαβαν υπόψη το γεγονός της εξυπηρέτησης των αναγκών της περιοχής.

10

15

20

Η δεύτερη πλάνη συνίσταται, κατά το δικηγόρο της αιτήτριας εταιρείας, στο γεγονός ότι, κατά παράβαση του άρθρου 13 του Ν. 9/82, το οποίο προϋποθέτει την ύπαρξη συμβολαίου κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης για τη χορήγηση της άδειας, η καθ' ης η αίτηση Αρχή αφού άκουσε τα διάφορα μέρη και διαπίστωσε ότι δεν υπήρχαν εν ισχύ συμβόλαια, παράνομα επέτρεψε στα ενδιαφερόμενα μέρη να τα υποβάλουν σε μεταγενέστερο στάδιο. Επέκταση του ισχυρισμού αυτού είναι και η θέση ότι η Αρχή παράνομα, ουσιαστικά εξέτασε "νέες αιτήσεις για άλλη χρονική περίοδο", δηλαδή για την περίοδο 90-91, για την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπέβαλαν αίτηση, εφόσον οι αιτήσεις τους είχαν υποβληθεί για άδεια επί συμβά-

25

30

σει για τη χρονική περίοδο που ίσχυε η σύμβαση όταν υποβλήθηκε η αίτηση και όχι για το 90-91.

5 Η αρμόδια αρχή αντλεί εξουσία για τη χορήγηση άδειας οδικής χρήσεως για τη μεταφορά επιβατών με σύμβαση από τις ακόλουθες πρόνοιες του Άρθρου 13 του Ν. 9/82:

10 "13(1) Η αρχή αδειών κέκτηται διακριτικήν εξουσίαν χορηγήσεως αδειών οδικής χρήσεως διά μεταφοράν επιβατών επί συμβάσει ήτις θα ενεργήται διά λεωφορείων δημοσίας χρήσεως.

(2) Προς χορήγησιν τοιαύτης αδειάς η αρχή αδειών δέον όπως ικανοποιηθή ότι υφίσταται σύμβασις διά την τοιαύτην μεταφοράν.

15 (3) Η εν τω προηγουμένω εδαφίω αναφερομένη σύμβασις δέον να περιέχη σαφείς προνοίας περί της διαδρομής ήτις θα εκτελήται, περί της χρονικής ισχύος αυτής ως και περί του ανταλλάγματος το οποίον θα παρέχεται διά την εκτέλεσιν ταύτης.

20 (4) Η αρχή αδειών κατά την άσκησιν της διακριτικής αυτής εξουσίας δυνάμει του παρόντος άρθρου δέον να λαμβάνη υπ' όψιν τα κάτωθι:

(α) Την αναγκαιότητα της προτιθεμένης να εκτελεσθή διά της συμβάσεως διαδρομής·

25 (β) την έκτασιν καθ' ην αι ανάγκαι της προτιθεμένης να εκτελεσθή διά της συμβάσεως διαδρομής εξυπηρετούνται επαρκώς διά των οχημάτων εις τα οποία εχορηγήθη ήδη άδεια δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου·

30 (γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ούτος θα παρέχη ασφαλείς, συνεχείς και τακτικάς μεταφορικάς υπηρεσίας·

(δ) γενικώς τας μεταφορικές ανάγκας της περιοχής.

(5) Αι άδειαι προς εκτέλεσιν μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει θα χορηγώνται υπό τους κάτωθι όρους:

(α) Η άδεια θα καθορίζη ότι αι διευθετήσεις διά την επί το αυτό συνάντησιν των επιβατών δεν θα γίνονται υπό του κατόχου της αδείας ή του ιδιοκτήτου ή του οδηγού του οχήματος ή υφ' οιουδήποτε προσώπου λαμβάνοντος παρ' αυτών αμοιβήν διά τας διευθετήσεις ταύτας·

(β) ουδεμία γνωστοποιήσις θα δίδεται προς το κοινόν εν σχέσει προς την προτιθεμένην διαδρομήν ή τας γενομένας διευθετήσεις·

(γ) άπαντες οι επιβάται θα επιβιβάζονται εκ της αυτής αφετηρίας ή πλειόνων αφετηριών και θα μεταφέρονται εις το αυτό τέρμα ή πλείονα τέρματα της διαδρομής ως ήθελεν ορισθή υπό της αρχής αδειών.

Νοείται ότι η αρχή αδειών δύναται διά της χορηγουμένης αδείας να επιβάλη οιουσδήποτε άλλους όρους θα έκρινε πρέπον υπό τας περιστάσεις.

(δ) Αι άδειαι προς εκτέλεσιν μεταφοράς επιβατών επί συμβάσει θα είναι διά την ειδικήν διαδρομήν δι' ην συνήφθη η σύμβασις και διά το χρονικόν διάστημα το προβλεπόμενον εν αυτή."

Οι αρμοδιότητες της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών πρόσφατα εξετάστηκαν στην απόφαση Γεωργίου ν. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563. Ο Δικαστής κ. Πικής αποφάνθηκε τα ακόλουθα:

".... η ιεραρχική προσφυγή δεν επενεργεί ούτε εξομωώνεται με έφεση. Η Αναθεωρητική Αρχή έχει την ίδια πρωτογενή ευθύνη όπως και η Αρχή Αδειών για

5 την προώθηση των σκοπών του δικαίου. Το έργο της Αναθεωρητικής Αρχής δεν περιορίζεται σε αναθεώρηση των λόγων της εκκαλούμενης απόφασης της Αρχής Αδειών ούτε περιορίζεται το πεδίο της διακριτικής ευχέρειάς της από το πλαίσιο μέσα στο οποίο κρίθηκε από την Αρχή Αδειών."

10 Εκ πρώτης όψεως, διαφαίνεται από το πρακτικό της επιδικής απόφασης που παράθεσα πιο πάνω ότι θεωρήθηκε σαν μόνος λόγος απόρριψης των αιτήσεων των ενδιαφερομένων μερών από την Αρχή Αδειών η μη ύπαρξη ισχύουσας σύμβασης. Είναι γεγονός ότι αυτός δεν ήτο ο μόνος λόγος που δόθηκε αλλά συναρτάτο με την ικανοποιητική εξυπηρέτηση των αναγκών της αστικής περιοχής Λεμεσού. Αυτό το δεύτερο σκέλος του αιτιολογικού δεν
15 καταγράφεται στο πρακτικό της απόφασης της Αρχής. Όμως αυτό κατά τη γνώμη μου, δε συνιστά πλάνη. Τα πρακτικά της απόφασης της Αρχής Αδειών καθώς και όλα τα στοιχεία που συνέθεταν την απόφαση, όπως και η εισήγηση του Τμήματος Οδικών Μεταφορών στην οποία αναφέρετο ότι οι ανάγκες της περιοχής εξυπηρετούντο ήδη
20 ικανοποιητικά, ήσαν ενώπιον της Αρχής. Επιπλέον, θα ήθελα να τονίσω ότι σκοπός της λειτουργίας της Αρχής δεν είναι ο αναθεωρητικός έλεγχος της απόφασης της Αρχής Αδειών αλλά η πρωτογενής ευθύνη στην προαγωγή των σκοπών του Νόμου. Η Αρχή, στην υπό εκδίκαση υπόθεση, όπως φαίνεται από το πρακτικό ημερομηνίας 6.6.90, εξέτασε από μόνη της, ακούοντας τα διάφορα μέρη, το βαθμό που εξυπηρετούνται οι ανάγκες της αστικής περιοχής Λεμεσού. Η ίδια η απόφαση της Αρχής αποκαλύπτει
25 ότι εξέτασε τα κριτήρια του Άρθρου 13 και κατά συνέπεια και τις πρόνοιες της παραγράφου (4)(β) του ίδιου άρθρου που αναφέρεται στο κριτήριο της εξυπηρέτησης των αναγκών μιας περιοχής.

35 Όσον αφορά τη θέση του δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας ότι παράνομα δόθηκε άδεια στα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τα συμβόλαια σε μεταγενέστερο στάδιο και όχι κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης, θα ήθελα να παρατηρήσω ότι ο νόμος, και συγκεκριμένα το άρθρο 13(2) δεν εναποθέτει οποιαδήποτε υποχρέωση στον εκά-

στοτε αιτητή να προσκομίζει σύμβαση κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης. Επομένως, η παρουσίαση των συμβάσεων για το έτος 90-91, στην προκειμένη περίπτωση μετά το πέρας της ακρόασης της υπόθεσης αλλά πριν την λήψη της επίδικης απόφασης, δεν είναι αντίθετη με τη σχετική νομοθεσία.

5

Περαιτέρω, κρίνω ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε ουσιώδης πλάνη ή παράβαση τύπου που να επιφέρει την ακύρωση της επίδικης απόφασης, στο γεγονός ότι αν και οι αρχικές αιτήσεις αφορούσαν το έτος 1989-90, τελικά η άδεια δόθηκε για το έτος 1990-91, εφόσον η άδεια επεξητείτο για ένα μόνο έτος και η διαδικασία της ιεραρχικής προσφυγής επεκτάθηκε χρονικά.

10

Με άλλο λόγο, ο οποίος έχει προβληθεί για ακύρωση της επίδικης απόφασης, ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας παραθέτει ότι η Αρχή δεν προέβη σε καμιά απολύτως έρευνα σε σχέση με τα κριτήρια του Άρθρου 13 τα οποία έχει υποχρέωση από το νόμο να εξετάσει. Η μόνη έρευνα στην οποία προέβη ήτο σε σχέση με την ύπαρξη ή μη εν ισχύι συμβάσεων με την εν λόγω σχολή.

15

20

Ο πιο πάνω ισχυρισμός δε με βρίσκει σύμφωνο. Η Αρχή είχε ενώπιόν της όλα τα αναγκαία συναφή στοιχεία, τους φακέλους και το υλικό που η ίδια η Αρχή Αδειών είχε ενώπιόν της κατά τη λήψη της αρνητικής απόφασής της. Επιπλέον, η Αρχή άκουσε επιχειρηματολογία τόσο εκ μέρους της αιτήτριας εταιρείας όσο και εκ μέρους των ενδιαφερομένων μερών και από το σχετικό πρακτικό προκύπτει αβίαστα ότι εξετάστηκαν όλα τα κριτήρια του άρθρου 13(4)(α)(β) και (δ), δηλαδή η αναγκαιότητα της προτιθέμενης διαδρομής και η έκταση της εξυπηρέτησης των αναγκών της αστικής τροχαίας περιοχής Λεμεσού από τους ήδη αδειούχους. Επιπρόσθετα εξετάστηκε και το κριτήριο που θέτει η παράγραφος 4(γ) του Άρθρου 13 αναφορικά με το κατά πόσο τα ενδιαφερόμενα μέρη δύνανται να προσφέρουν ασφαλείς, συνεχείς και τακτικές μεταφορικές υπηρεσίες. Αυτό προκύπτει τόσο από το πρακτικό όσο και από επιστολή της διευθύντριας της Σχολής St. Mary's προς τον Πρόεδρο της Αρχής η οποία βεβαιώνει ότι όλα τα

25

30

35

ενδιαφερόμενα μέρη εξυπηρετούσαν για πολλά χρόνια τη σχολή και παρείχαν ασφαλείς και ικανοποιητικές υπηρεσίες.

- 5 Τέλος, ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας προβάλλει ότι η επίδικη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη εφόσον δεν αναφέρονται τα ευρήματα της επίδικης απόφασης ούτε και οι λόγοι που οδήγησαν σ' αυτή.

- 10 Είναι θεμελιωμένο αξίωμα του διοικητικού δικαίου ότι οι αποφάσεις των διοικητικών οργάνων πρέπει να περιέχουν επαρκή και σαφή αιτιολογία ώστε να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος. (Βλ. *Stavros Rallis and Greek Communal Chamber* 5 R.S.C.C. 11, *Pancyprian Federation of Labour (PEO) and Board of Cinematograph Films Censors and Another* (1965) 3 C.L.R. 27, *Θρασυβούλου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3338).

- 20 Στην προκείμενη περίπτωση κρίνω ότι η απόφαση της Αρχής, όπως περιέχεται στην απόφαση και συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, είναι σαφής και πλήρης. Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.